

İbrahim Balcı

- şiirler -

Yayın Tarihi:

4.6.2005

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kùltür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adın Hüzündür Senin

Adın hüzündür senin,yalnızlıksa soyadın
Henüz bir göçmen kuşken yüreğin
Kapatılmışsın bir harem ağasınca
Erkeklığı,onursuzluğuyla iğdiş edilmiş

Çatalı olmayan hunhar bir yaba
Dağlamış kadınısı duygularını bedenle birlikte
Alaycılığın,gizler mi sanırsın taşıdığın hüznünü
Adın hüzündür senin, yalnızlıksa soyadın

İbrahim Balcı

Afrodit'e

Köpüklü bir şarapmışçasına
Vurdukça kıyılara
Coşan Ege'nin
Köpüren Akdeniz'in dalgalarından
Fıskırırçasına Zeus'un bedeninden
Denizlerden vücut bulan

Adına
Tenlerin teskin edildiği
Tapınaklar kurulan
Aşk ve cinselliğin koruyucusu
Afrodit

Yakıştır mı sana
Bir ölümlüye verildi diye
Altın bir elma
İki kıtayı birbirine katmak
Sendeki bu insani zaaf olmasaydı
Tanıma şansım olur muydu
Homeros'u

Sen ki
Kırık bacağı ve
Olmayan koluna rağmen
Dişil güzelliğini resmedersin halen
Mekan edindiğin müzede
Bana göz süzerken

Lanet olsun
Seni
Topal demircinin karısı yapan
Muhayyileme

İbrahim Balcı

Ağlarsın

Kara kurum gözlerine
Dalıp dalıp da
Yelken basamadım gizemli denizlere

Öpemedim daha
Daha ısıramadım
Gül kurusu dudakların ile
Gamzesiyle yanaklarını

Saramadım ince belinle
Avuçlayıp sıkamadım
Koklayamadım
Goncalarını

Dikemedim
Gizli vadilerine
Keşif bayrağımı

Kınıyor musun beni
İtiraf ettiğimde
Ağlamak istediğimi

Yazılarından fıskıran
Şiirlerinden
Şairane ruhun gerçekse eğer
Anlarsın beni
Anlar ve
İzin verdiği kadar hançerenin
Bağıra bağıra
Ağlarsın
Sen de benim kadar

İbrahim Balcı

Akan Yıldız

Acıyı acıyı çekip içime
Yıllardır
Nasıl kanıksadımsa bulamadığım varlığını bile
Yine öyle içselleştireceğim
Yitirdiğimi de

Bak! kanıyor yüreğim
Akıyor bir yıldız
Aktıkça
Sönüyor cüceleşiyor
Farkında mısın?

İbrahim Balcı

Anlat Şehrazat

Gizemiyle yüklü Arap gecelerinden
Tarih kadar eski Sami soyundan
Masallarıyla eski Bağdat'ın
Kopup geldi bir afet

Uçan halısıyla mı geldi de konu
Salem'den kaçan son Magdalana mıydı
Uyanıp da yüzyıllık uykusundan
Bir öpücüğü bile esirgeyen

Anlat Şehrazat
Anlat öykülerini
Seni sana anlat
Beni bana

Daha tanımadım seni
Tanımadım daha kendimi
Uzatmak için yaşamını
Anlattığın her bir öykü
Yabanıl gizeminden ruhumun
Çekiyor tül perdesini
Görüyorum kendimi
Görüyorum seni
Anlat Şehrazat
Anlat

Bak bekliyor beni
Mahzeniyle cellat
Islak,sıcak,yapış yapış nemli
Giriyorum mahzene
Tonozları aralayarak
Anlat Şehrazat

Elimde alman masallarında
İm bıraktığım ekmek parçaları
Sen Salem'den kalan son cadı
Bir çıvgın,bir bora,bir fişkın
Kapatır mısın bıraktığım izleri
Yol yok,im yok
Başbaşa mahzendeki Ejderha ile
Bırakıp da yiter misin beni

Anlat Şehrazat
Bendeki yabanıllığı bırak
Biraz da kendini anlat
Söyle bana
Kaç Ejderha besledin şimdiye dek
Kaç kişi kaldı mahzenlerde
Üstlendin kaç kişinin cellatlığını
Umut verip de kaç kişiye
Vurup yüzlerine zavallılıklarını
İstihza yüklü bakışlarıyla başbaşa

Bırakıp gittin

Anlat Şehrazat
Bana bu kadar yakın
Bu kadar ırak
Mümkün mü olmak

Bir peri kızı Şehrazat
Atlayıp da uçan halısına
Yeni yangınlar çıkarmaya doğru
Beslemeye yeni Ejderhaları
Uçtu uçacak
Kaçtı kaçacak

İbrahim Balcı

Bakışın

Uzaklardaki kadın
Olmadın hiçbir an
Yanıbaşımda
İçimdesin ta içimde
Konuştuğum iç ses
Dinlediğim şu nefes
Benim değil senindir
Değmese de tenin tenime
Bakışını hissederim
Üzerimde gözlerin
Yağmurun hüznünü taşıyan
O bakışın
Mutluluk mu verir bana
Mutsuzluk mu yoksa
Ulaşamamanın erişememenin
Sızısını mı paylaşır benimle
Yoksa sorgular mı kararsızlığımı
Tutkum mudur paylaştığı
Yoksa alay mıdır o parıltı
Tutkumun tek yanlı bir tutku
Olduğuna ilişkin bir gönderme mi yoksa
Yıllankavi bir hançerin saplanması
Ta içime
Ta içime
Dağlar durmadan eriyen bedenimi
Amacı otamak olsa keşke

Bana hep öyle bak
Öyle derin
Ve bir okyanus kadar serin

İbrahim Balcı

Bana Kadınlığınla Vur

Sitemlerin var
Kendine ve bana
Zaafların var evet
Kararlı olamadım yeterince
Ama bundan böyle
Direnen,bozunmaya karşı
Nükleere reaksiyonlara karşı
Bir demir atomuymuşçasına
Kararlı ve kesin olacağım

Peki ya sen
Duyduğun aşkı ifade ederken bir yandan
Yetinecek misin salt
Bana gelmekten alıkoyan seni
Ananelere sitem etmekle

Varlığımız en yüce değerse eğer
Onore etmeliyiz kendimizi
Varlığım için nasıl en büyük ödülünsen sen
Varlığın için en büyük ödül olmalıyım ben
Ödüllerimize rağmen boyun eğersen köhne ananelere
Teslim olursak binbiryüzlülüğe
İhanet etmiş olmaz mıyız
Varlığımızı yüceltmemiz için
Onu bize bahşeden
Yüce Efendi'ye

Sitem etmekle yıkamayız
Kıramayız
Bizi bizden eden
Mutsuzluğa mahkum eden
Binbir yüzlü kalıpları

Evrendeki canlı cansız
Tüm formlar
Değişkense nasıl
Değer yargıları da değişkendir
Ananeler kadar
Hiçbir değer kutsallık taşımaz,taşımamalı
Varlığımız denli

Çözüm değil sitem etmek
İsyan etmek varken
İtip de bir kenara kalıpları
Kavuşmak varken

Sitemlerin kalsın geri
Bana kadınlığınla vur

İbrahim Balcı

Bekleyeceksin

Özlemi, bir bedenin diğer bedene
Kaynaşması iki kimliğin
İki ruhun
Bütünleşmesi

Sormuştun bana
Nasıl tanımlarsın aşk'ı
Tanımlarım, oluşuyordu cümlelerden
Seninkiyse sözcüklerden
Birbirimize duyduğumuz sevginin
Yansıması olmasın sakın
Benimki cümle kadar uzun
Sözcük kadar kısır seninki

Komutuyla Minos'un
Onursuz karısından olma
Labirent kaçkını
Minotauros'un
Canlı meşin kırbacıyla
Dağıtılmış yeryüzü cehenneminin
Yedi katına
Sonsuz sayıdaki ruh arasında
Bulmamız birbirimizi
Salt bir tesadüf mü

Yalın ve basit bir sözcük
Tanımlayabilir mi sana duyduğum aşk'ı
Taklamakan'da kavru lan susuzluktan
Bir seyyahın
Bir damla suya duyduğu hasret kadar
Vurgunken sana
Salt
"sana aşığım" demek
Aşk'ı salt
"Özlem
Tutku
İhtiras
Hasret"
Olarak tanımlamak
İhanettir aşk'a

Aşk; dünyadır, evrendir, yaşamdır
Ve ben duyduğum için aşk'ı
Yaşıyorum
Duyumsuyorum yaşadığımı

Ve sen
Söylediğin denli paylaşıyorsan duygularımı
Penelope kadar
Onurlu
Aşık
Sadık

Vefalı
Bekleyeceksin
Başına üşüşen leş kargalarına
Teslim olmadan

İbrahim Balcı

Benim İçin Sen

Gönlünü doldurdumsa da halen
Yatağın boş bomboş yatağım
Gül kurusu dudaklarınla
Taşıdığın goncaların,gonca güllerin
Aradığım kadar arar beni bilirim
Söylemesen de arzularını
Taşıdığını bilirim
Bilirim bana ait olduğunu
Keşfedilmemiş vadilerine
Dikemedimse de varlığımı
Bana aittin evveliyattan önce
Bana ait olacaksın her daim
Arkadaşım,dostum,sırdaşım
Kadınım,sevgilim,aşkımsın
Ve eremezsek de vuslata
Hep öyle kalacaksın

İbrahim Balcı

Bir Şair Değilim Ben

Ne sen Milena'sın,ne de Elsa
Ne bir feylesof var karşında ne de bir şair
Ulaştıramam seni sonsuzluğa
Yazdıklarım yazacaklarım ancak
Yitip gidenlere yönelik bir ağıttır
Çürüyen beynim ve eriyen bedenime
Varsın,yalnızlık olsun ardakalan

İbrahim Balcı

Çaktığın Şavktan

Uzaklardaki kadın
Öyle etkiledin ki beni
Öyle girdin ki içime
Değilim farkında
Aşk mıdır beslenen bedenimde
Bir akrep mi yoksa
Kemiren bedenimi
Yiyip bitiren beni

Zihnim niçin bulamıyor
Senden başka
Meşgul edecek kendisini
Herhangi bir meşgale

Niçin niçin niçin
Yanımda değilsin

İçimde patlayan
Bu volkan bu volkan
Otuz küsur yıl öncede kalan
İlk gençliğimle birlikte
Batmamış mıydı
Karanlık denizlere

Hissetmem yetti varlığını
Parladı közler içimde
Söndüğünü sandığım
Volkanı uyandırdın
Rengarenk duygu şelalesinin içinde
Hüzün ve mutlulukla dolu nefesim
Saklanıyor yıldızlar ardına bulutların
Kurtulmak için utançlarından
Gözüm görmez onları,çaktığın şavktan

İbrahim Balcı

Dinle Şehrazat

Dolunay tüm haşmetiyle yükselirken gökyüzünde
Issızlığında bozkırın
Sığın,tavşan,Alageyik postlarıyla bezeli
Obaya nasıl sızarsa ay yüzlü Akana
Öylece girdim dünyama
Kıyamdan kurtarayım derken,hemcinslerini

Kıyam benim içimde Şehrazat
Mahzendeki cellata teslim ettiğim
Her bir hemcinsin
Benden bir parçadan başka neydi ki
Sakladılar içlerindeki beni
Çıkartmak için ortaya gizlediklerin,
Çarem neydi ki

Dinle Şehrazat
Dillendirdiğin yabancı öykülerdeki
Ben'i dinle
Kişi'yi dinle,Karlık'u dinle
Aç ağzını
Tükür toprağı
Yeni bir dünya yarat
Dünya aşktır Şehrazat

Baksı'ya bak Şehrazat
Nasıl da kanatlanıyor
Ana-ata'nın boynuzları ve
Kaz tüyü turna kanatlarıyla
Burak yok,Perseus yok
Baksı çıkıyor yedi kat göklere
Ağzında toprak
Tükürdüğü aşktır,aşk

Aşk,içinde her kişinin Şehrazat
Aradığım odur ki
Mesken tutup da dışı bir bedeni
Vakıf ruhumun gizemine
Yaşar çağımızda Akene olarak
Ayırında olmadan

Ayak uyduramayan göçebe kervanlarına
Horlanan,lanetlenen,nefret edilen
Bir tunguz'um ben
Kargılanmış bir ruh taşırken bedenimde
Şüphe,kuşku ve bilcümle
Acı veren duygularla doluyken böyle
Başka nasıl davranabilirsin ki sen de
Aynı lanetli kökten almışız ruhumuzu
Aynı tınıyı duyuyoruz uğultusunda rüzgarın
Aynı laneti duyuyor kulaklarımız
Mümkün mü gerçekliği farklı algılamamız

Bir kayın'ın gölgesinde olmak
Ne denli huzur veriyorsa
Bozkırda yaşayan uzak atalarım
Ne denli besleyiciyse
Börtüçene'nin memeleri
Yağız yer ne denli borçluysa varlığını
Kişi'nin ağızını açışına
O denli muhtacım sana
Artık anla

İbrahim Balcı

Dinliyorum Şehrazat

Dinliyorum Şehrazat
Dinledikçe seni
Kayboluyorum labirentlerinde beynimin
Geçmek mümkün değil ki
Köprüsünden Dumrul'un

İrem bağının bekçiliğinden
Kaçan Şahmeran
Kronos'un diğer oğlunun
Sadık bendesi olarak
Bekliyor bizi Araf'ta bak
Dinliyorum Şehrazat

Kıldan ince kılıçtan keskince
Bekliyor köprü başında
Bekliyor Dumrul Bak
Ne kadar rahat
Ateş saçan dilleri ve
Ok başlı kuyruklarıyla
Uzakdoğu'nun ejderleri
Sürüyor ikimizi
Dumrul'un köprüsüne
Kurtuluş yok Şehrazat

Sen ki Şehrazat
Geceleri kuşanıp da
Gece kadar siyah pelerinini
Gizli mahzenlerden indir
İnşa edilirken Ayasofya
Şehvet bina etmeye geldin
Randevuevleri sokağına
Döl derledin dünyanın dört bir yanından
Taşadığın sanınla mağrur
Sırtırken ikonların içinden
Kurtulabilir misin Dumrul'un şerrinden

Sen ki Şehrazat
Yalvac'ın en son ve en genç eşi
Kafile toparlanınca şafak sökmeden
Çölün ortasında
İssızlığında tan öncesinin
Kalakaldın geleceğin Kuzey Afrika fatihi
Genç civan ile başbaşa
Unutulması için bu utancın
Saydın mı hiç
Kaç kelle gitti

Kurtarır mı seni
Gözyaşlarıyla meshetmen
Vaftizcinin ardılının
Kulan'dan henüz inen
Çarığıyla halesini

Ah Magdalena
Çağırдың ilahi uğulduyor halen
`Dünya denen ol seyyare
Döner öylece
Etrafında
Bızr-ı alemin
Bızr-ı alemin
İnsanoğlu
Tavafındadır her daim
Bızr-ı alemin
Bızr-ı alemin

Haydi Şehrazat
Beni benle bırak
Bak! seni çağırıyor hayat
Aç,gün yüzü görmemiş
Coşkuyla kıpır kıpır kanatlarını
Yeni sevdalara vur
Aynı türküyü çağır
Ruhunun kaç ikizi var
Haydi anlat

İbrahim Balcı

Dönüşüm

Kim kimin sermayesidir şimdi
Kimi kim kullanır
Sesi uzaklarda kalan bir cüce
Haykırır da haykırır
Düzen ve disiplindir her şeyden gelen önce
Eş cüce kabullenir sessizce

Kim kimin sesidir ki
Kim haykırır neyi
Nedir haykırılan cücece
Düzen ve disiplinin esiri
Ve eseri

Nedir uzaklardan gelen bu ses
Andıran syrene'in aryasını
Çağrı mıdır küçük kıyamete

Sur mudur üflenen
Borusu mu İsrail'in
Bir imdat çılgılığı mı yoksa
Boşlukta bulan kendini yazgı
Kadınlık ve kadınsılığına dikkat mi çekmektedir
Yoksa, şehveti midir haykırdığı
Doyurulmamış kadınlığı
Doyumsuzluğunu mu haykırmaktadır öfkeyle

Yazgı dönüşür coşkuya
Coşku denize
Doyurulmamış olanca kadınlığı ve kadınsılığıyla

İbrahim Balcı

Evveliyata Dair

Sara'nın hışmından kurtaramayınca Hacar'ı
Sulbümün sulbüdür düşman olanlar
Kuzenin elinden ölüm tadanlar
Hüznün kefarete olur günahlarıma

Yarmışız Kızıldeniz'i vurup da asa'yı
Altın buzağısıyla Harun'un günahlarını
Edemem edemem ki katık açlığımıza
Hüznün manna olur Kenan'a muhaceratıma

Helen'in peşinden düştüm Asya'ya
Peleus oğluydum Thetis'den doğma
Bir ok engel oldu sonsuzluğuma
Hüznün Perge olur topuklarıma

Troya önünden dönüş yolunda
Kaptırdım kendimi vurdum Umman'a
Syrene ağında Cyclop tuzağında
Hüznün şarkı olur pişmanlığıma

Alexandr peşinden Küçük Asya'ya
Pers ülkesinden Hint diyarına
Onbindik kırıldık dönüş yolunda
Hüznün sergüzeşt olur taksiratıma

Rehin diye verildim Acem ilinden
Efrasiyab elinden Farsi dilinden
Baş vermeye geldim ceddin elinden
Hüznün Şehname olur yalnızlığıma

Çıkmışım Nasıra'dan samanlıkta doğma
Tanrı'nın oğluymuşum Yusuf'tan olma
Tenleri teskin eden Maria Magdalena
Hüznün kulan olur yalvaçlığıma

İskaryot ve Barabbas neden bu özöldürüm
Sizdeki zaafaların da yaratıcısı benim
Sayrı kılar sizleri de benim naifliğim
Hüznün çarmıh olur yeniden doğuşuma

Muhammed peşinden İslam'a daldık
Evvel eşit idik üçüncül olduk
Ol eskil rüya'çün hançer üşürdük
Hüznün haricun olur fikriyatıma

Ana atamdı geyik bir kurtsa babam
Taşım Ülgün,Albastı ve dahi Akanam
Bir büyük şahidim Geyikli Babam

Hüznün eklektizm olur inançlarıma

Horasan ereni sanımdır benim
Kam idim Alp oldum Abdalım sandım
Bu aşk ile Rum'un kapısını vardım
Hüznün iman olur inançsızlığıma

Ban-ı Çiçek memesin kavrarken elim
Kurumuş bedenim kavrulmuş dilim
Karavaş kılıklı elinden bu son nefesim
Hüznün destan olur mukadderatıma

Alamut kala'mız Sabbah pirimiz
Cümle gılmanlar kapı kölemiz
Nice devletluyu titretiriz biz
Hüznün haşhaş olur başkaldırıma

Hak'tan alıp halk'a vermek şiarım
Dört bir diyardan hak dost derlerim
Tebrizi indinde acep ben ney'im
Hüznün Mesnevi olur Şeb-i arus'uma

Göçerdim durmadan Irak bozkırda
Çapulcuydum ben yerleşik indinde
Şelçuklu Osmanlı kondum kıtal'e
Hüznün yaylak olur şu hayatıma

Kopmadım dilimden Tanrım ararken
Ne Acem ne Arap okur yazarken
Tasavvuf ehlince göçebe tinden
Hüznün Türkçe olur mukaddesatıma

Candarlı vezirdim Oğuz'dan gelme
Kan'ı resmederdim tahtın indinde
Başım verip gittim devşirmelere
Hüznün Asabiyyet olur kandaşlığıma

Taht'a şehzadeydim sıırım gibiydim
Kanım yere akmadan ilmeğe boyun verdim
Taht'ım işret tepsisi oldu Sarı Selim'in
Hüznün Nekir olur sevaplarıma

İmana gelip de döndüm dinimden
Muaşşir düşmesin deyu öşr'ümden
Osman soyu menetti muhabbettimden
Hüznün günah olur Defter-i Kebirime

Ankara'da artık kalmadıysa da bağlar
Topal Osman piştovu arada bir parlar
Varlık nedenini aramayan Ankara
Hüznün meze olur kırmızı yakutuma

İbrahim Balcı

Gece

Soruyorum kadim merafimlere
Bu gecelerin sırrı ne
Neden bu hüzün
Sebepsiz neşelenmem
Ağlamak, ağlamak istediğimde
Kahkahalarımın başbaşa iken
Neden hep gece

Ağartarak ak gözlerini
Bakıyorlar önlerine
"O geceler ki
Yaratırken Tanrı
Tüm hayvanatı ve nebatatı
İnsanoğluyla birlikte
Ve yerleri ve gökleri
Dinlenmesi için insanoğlunun
Hasıl etti geceyi
Gece uzun gece karanlık
Dinlenince insanoğlunun bedeni
Keşfe çıkar
Diğer bedendeki kendini"

Geceler özlem
Geceler tutku
Geceler hasret
Geceler senle
Ve sensizlikle yüklü

İbrahim Balcı

Hüznün Yağmur Olur Yalnızlığıma

Tek başına dünyada çocuğunla bir
Olduğunu sanırsın yok alnında bir kir
Azap içindesin ihtirasın tekdir
Hüznün azap olur yalnızlığıma

Dostluğunu dilenirken düştüm aşkına
Mercan ile lal ile doyurdun beni
Ezeldendir aradığım tözümün eşi
Hüznün katık olur yalnızlığıma

Bu nasıl birikimdir saygı uyandıran
Taşlıcalı Yahya'dan Emre Divanından
Saygı sevgi aşktan Bahamalar'dan
Hüznün mercan olur yalnızlığıma

Gözlerinden okurum bana sevdanı
Bana mı aşka mı duyduğun tutku
Ben acizim sen ayırdedeceksin bunu
Hüznün isyan olur yalnızlığıma

İstersin ki sana şiir yazayım
Derdimi döküp de ilan edeyim
Murat alıp murat veremediğim
Hüznün şiir olur yalnızlığıma

Kartal bakışım şahin görüşüm
Vuruldum vuruldun aşka gömüldün
Hayalim hayalin sevda gönüllüm
Hüznün hülya olur yalnızlığıma

Erkek gibisin sulta durduran
Otorite akar dört bir yanından
Naifliğindir tül altında kalan
Hüznün tutku olur yalnızlığıma

Gezersin kırlarda çiçek derlersin
Çiçekler ile türlü süsler eylersin
Kız sen beni böyle ne edersin
Hüznün murat olur yalnızlığıma

Keder bilmez gibisin hep neşelisin
Zorlarsın kendini şarkı dinlersin
Kulağımda neşe gönlümde dertsin
Hüznün keder olur yalnızlığıma

Seni seviyorum der iken sesin
Nedir haykırışın nedir muradın
Anladım tutkunu inkar edersin
Hüznün şiar olur yalnızlığıma

Derdimi atarım kırlara çıkıp
Hep seni düşünür bu abdal aşık
Tutkunu tutkumla söndürmeye açık
Hüznün yağmur olur yalnızlığıma

İbrahim Balcı

İhanet

Önderliğinde baş zebaninin
Ateş,duman ve muhayyilemdeki
Tüm aletleriyle işkencenin
İşte yedi kat altında yerin
Cehennem

Karanlık sularıyla Tiber nehrinin
Kıyısında beklerken Ares
İkircikli adımlarıyla yaklaşan
Mütereddit gölgeler beliriyor uzaktan

Henüz yeni göçmüşler karanlıklar ülkesine
Yaşamışlar yeryüzünde Cehennemi
Murat alıp veremedi
Emişip de koklaşmadan
Gözcülüğünde yıldızların
Sahip olamamışlar birbirlerine
Sevda bulutlarıyla sarmaş dolaşken bile

Yüzü yok gelenlerin bedenleri yok
Doyurulmamış tutku ve arzuları
Henüz yaşarken yiyip bitirmiş onları
Siyah harmanileri içinde
Lanetlenmiş gizli ruhları

Seslendi Ares
"Sizler yaşarken daha
Lanetlenmişsiniz tüm inançlarca
Yer yok size Hades'in mekanında
Ne tek tanrılı dinler indinde
Ne de vazedilen İrem bahçelerinde
Yok sizin mekanınız
Yaşarken nasıl hasretten,tutkudan
Kavurdunuz,yok ettinizse kendinizi
Sonsuza dek acılar içinde
Çiğliklarınızla başbaşa
Asılı kalacaksınız boşlukta

Gece çektiğinde arzuları bedenlere
Siz yaşayan ölüer de
Tutkunu olduğunuz bedenlere
Aynı özlemi duyacaksınız
Sonsuza dek
İşıltısıyla güneş
Isıttığında gönülleri
Aşkını duyacaksınız
Yine dillendirmeyecek aşkınız
Yaşarken dillendirmediğiniz gibi

Siz,ey lanetli ruhlar
Ne Tamu'da var yeriniz
Ne de İrem bağdır mekanınız
Yerle gök arasında sonsuza dek
Yaşamla Ölüm
Tutkularınızla arzularınızla
Öylece
Asılı kalacaksınız

Betşeba'nın verimli,nadastaki tarlası için
Hitit Uri'yi
Sur altına gönderen
Davud bile
Daha muteberdir
Evrenin mimarı indinde
Hizmetindeydi varlığının zira

Siz ki unuttunuz yaşamın anlamını
Mutlu etmektense kendinizi ve
Birbirinizi
Mutluluklarını mutsuzluklarınız üzerine bina edenleri
Hep onurlandırdınız
İhanet ettiniz kendinize ve
Birbirinize
Kargışlandınız
Yaşamın mimarınca

Bahşedilmişken size birer beden
Çok az ölümlüye verilen
Kıbrıslı'nın yardımcısının
Okuyla oklanma onuruna rağmen
Bütünleşemediniz

Şimdi özgürsünüz zaman ve mekandan
Bilincinde değilsiniz birbirinizin
Artık ne tutkunuzun hükmü var
Ne de sevdanızın

Her ısıtığında gün ışığı sevdaları
Her ateşlediğinde gece,arzudan yanan vücutları
Siz de lanetleyeceksiniz
Kendinizi ve birbirinizi
Zira,ihanet ettiğiniz benliğinizdi"

İbrahim Balcı

Kendimi Buluyorum

Kaynaşması kaotik bir yapının
Fraktal bir yapını tekrarlaması kendini
Bütün düzlemlerde,bütün boyutlarda
Tutkunun özlemlerle barışması
Cisimleşmesi hülyamın yanibaşımında
Duru beyaz tenin
Bütünleşmesi
Simsiyah saçlarla

Balkaldırısı,uç vermesi,sarmallaşması
Çavlanın sesini duyan akar suyun
Meydan okuması yerçekimine
Çoşması,
Göstermesi sabırsızlığını,ulaşmak için
Bir an önce uçuşuma

Erkek ve dişi
Tarih öncesinde nasıl
Aynı bedeni paylaştılarsa
Ve birleşmelerindeki çoşkunun
Kaynağı ne ise
Aynı kökten kaynaklanıyor
Benim tutkum da
Yaratıldığında ruhlar
Aynı ruhun sahibiydik ikimiz
Ayrıldık,ayırdılar bizi
İki ayrı ruha
Bedenlendik
Erkek ve dişi

O yüzden bu denli tutkunum sana
Coşkusunu duyuyorum
Çavlanı yaklaşılan suyun
Birbirine hiç mi hiç benzemeyen
Kar taneleri arasında
Kendimi buluyorum

İbrahim Balcı

Kulak Ver

Farkında değil misin
İşıltısı gözlerinin
Vurmakta açığa açılığını
Gel git'in dalgaları
Boğazdaki yakamoz
İniilti ve fısıltılarıyla
Pırıltısında gözlerinin
Arzu,özlem ve tutku
Yanıp sönerken böyle
Daha ne kadar yalan söyleyebilirsin ki
Kendine

Haydi bırak artık kendini
Benliğine
Ne Assisili'nin ayak izindesin
Ne de Nirvana var hedefinde

Kimbilir kimi kınıyorsun
Perhizinle
Kimbilir kimi onurlandırıyor
Yetmedi mi şimdiye dek
Kendinden başka herkesin
Taleplerince yaşamak

Biraz da kendi iç sesine kulak ver
Artık
Kulak ver çağrısına
Teninin

Arzu,istek ve ihtiras
Tantalos'un dişleriyle kol gezerken bedeninde
Vaftiz olmak,yunmak
Sularıyla Kharon'un
Ancak
Kendine eziyet etmekle mükafatlandırılmış
Bir ucube eyler seni

İbrahim Balcı

Naftalin

Naftalin kokar kadın
Çıkarır da tenini bedeninden
Gömer çeyiz sandığına
Unutmak için dişiliğini
Amma ne mümkün
Doğasında var cinselliğin
Uzanmak ölümsüzlüğe
Savurmak genlerini sonsuzluğa

Naftalin kokan kadın
Yanağındaki gamzesiyle
Kalçasındaki ile de
Ve de göz pınarındaki
Deniz feneri ile
Döner gelir
Tenini çıkarır da çeyiz sandığından
Sarıdır tekrar
Adı değişir
Kokusu da
Lavanta kokar, karışır kokusu
Naftalin kokan kadının
Naftalin kokusuna

İbrahim Balcı

Peri Kızı

Gamzesi var peri kızının
Öylece donuk hafızamda
En çapkın bakışında kullanır hançerini
İşıltısı gözlerinin
Anımsatmakta Nasıralı'nın halesini

Araplık var kanında
Adige de bir yandan
Bir tek at için
Dünyayı alt üst etmeye hazır
Atalarının tutkusundan azade
Yaşar öylece

Bendeki tutkunun
Eseri yok peri kızında
Gözlerindeki ışıltı, kahkahasındaki neşe
Amade her daim
Vasatlığın, ortalamanın
Yerleşik değerlerin
Emrine amade
Yaşar öylece

Yüzyıllar öncesinde kalan
Bir geleneğe borçlu
Mütenasip vücut ve ince belini
İnce beline tezat
İri dolgun kalçaları
Acem, Osmanlı, Rus saraylarına
Cariye sunan
Anımsatmakta geleneği

Bahar yağmurlarıyla yıkanan
Elbruz kadar yaşlı gözleri
Kederi, kaderimize değil
Kendi yalnızlığına

İbrahim Balcı

Sen O Musun

Sen o musun?
Tacizden koşup da sarılan dostluğuma
Kaçınmayan, tacizcisiyle flört etmekten
Gözlerimin önünde
Çok da çirkin diyen ilk fırsatta

II
O musun sen
Hayran bakışlarla süzüp de beni
Yaklaştığımda selamımı almayan
Uzaklaşırken yanından
İstihza dolu bakışları sırtıma saplanan

III
Sen o musun
Uzaktan fısıldayan
Gül kurusu dudaklarıyla
İşte o,boynuzluyu yazan
Çapkın bakışları gizlenen gamzesiyle

IV
O musun sen
Ruhum senindir diyen
Hayranlık duyduğum
Hayranlık duyan
Emişemediğim koklaşamadığım

V
Sen o musun
Ne zaman buldum sandımsa
Ezalara garkedip terkeden terkeden
Hüzün veren hüzün verdiğim
Murat alıp veremedim

VI
O musun sen
Hep veren hep ezilen değer verilmeyen
Değer verdiğimi hissettiğinde
Haykıran aşkını
Kazanınca özgüvenin hemen terkeden beni

VII
Sen o musun
Sarhoş bir gardiyanın esaretini kırıp da
Aşka aç her daim
Yalnızlığıyla sarhoş
Benim gibi bir hergeleye açmış gönlünü

VIII
O musun sen
Tecavüzcüsünü evinde yaşatan
Mutsuzluğunu gizleyen alaylarıyla

İlgiye şefkate sevgiye aç
Mağrur utangaçlığınla durmadan kaç

IX
Sen O musun
Dilendiğimde dostluğunu
Aşk peşindeyim diyen
Anlamakta geciktiğim
Sözündeki hikmetini

X
O musun sen
Her bir sırrına vakıfım sandığımda
Hiç tanımadığımın ayırdına vardığım
Kızmam kızamam ki sana
Evrenin tüm gizlerini taşıyan ruhunun
Eşini taşımaktayım zira

İbrahim Balcı

Seni Bana

Ah Magdalena
Konuşurken bazen titreyen sesin
En içli sevdaları çalarken
Hoyrat bir el tarafından
Koparılan teliyle
Bir tamburu hatırlatmakta
Nobran mıyım bu denli
Bu denli hoyrat

Son demine gelip de
İşitmeme izin vermediğin
O kırık hıçkırığının
Müsebbibi miyim ben
Yoksa ayyaş Bolu beyinin
Tahakkümü mü
Beyninin kıvrımlarında gezinen
Bir bilebilsem
Dökmediğin,dökemediğin inci taneleri
İkimize mi
Yoksa sevilmeden,sevmeden yiten yıllarına mı

Oltamın ucunda kıvranan
Akbalık,karaburun,sarıkanat
Giderek donuklaşan gözlerinde
Yansıtmakta suretini
Son sarsak çırpınışlarında
Titreşen yüzgeçleriyle
Toprağa yazmaktalar ismini
Boğulurken oksijensizlikten son demlerinde
Paylaşmaktalar sensizliğimi

Kokladığın portakal çiçeği
Kokusunu verir mi sigaranın dumanına
Bir çıvgın,bir bora,bir kasırga
Taşır mı seni bana,beni sana

İbrahim Balcı

Serzeniş

Buraya kadar mıydı hepsi
Sesimi duymamak için mi
Kapalı telefonun, ya gönül kapın
Verdiğin onca söz
Tutulmamak için mi verilmişti

Ben sende buldum aşkı
Böylesine apansız terketsen de beni
Mezarıma taşıyacağım karşılıksız sevgimi
Senin mevcudiyetin nasıl sırrım idiyse
İtirafta zorlandığım kendime bile
Yokluğun da gayb alemine taşınacak
Çürüyen bedenimle birlikte

İbrahim Balcı

Tutsak

Fıskırımış da gelmiş
Verimli toprağından Çukurova'nın
Bir fışkın, bir sürgün, bir ıvgın
Düz siyah sağ, bembeyaz ten
Peri kızı ile tezat
Bir memleket sarı, sıcak

Kayalıkları kadar Anavarza'nın
Yalın ıplak
Akasaz'da pusuya yatıp
Kurbanının vıraklamasını dinleyen
Bir engerek kadar
Çevik, cesur, atak

Doruğundan Torosların
Kanatları altına alıp da geniş ovayı
İri hassas burnu ve
Kıyıcı bakışlarıyla
Bir alıcı kuş kadar
Alımlı, berrak

Farkında mıdır acep
Tutsağıyım tutsak

İbrahim Balcı

Vaftizci

Gözler fenere benzer, kaşlar gergin bir yaya
Kalkışamam ki sensiz, ol saltanatı ilgaya
Nasıralı da bu denli naçar mıydı Maria'ya
Başvurmalı tez elden şu Vaftizci Yahya'ya

Ey Vaftizci vaftizci nerelerdesin
Yine hangi çöldesin, bengisu peşindesin
Anladım yağ ile mesh'etmek yetkin değildir senin
Su bile yeter bana yunmak için gūnahtan

Hangi gök hangi deniz ve de dahi tenimiz
Söyle, hangi gūnahtan azl'edilmişiz ki biz
Ab-ı hayat peşinde düşmüşüz de çöllere
Şakirtler peşim sıra Peygamber eylenemişiz

İbrahim Balcı

Varsın Yalnızlık Olsun Ardakalan

'Sen iyi bir insansın'
Ne hatırlatıyor bu sözcükler sana
Emin değilsem de iyi bir insan olduğuma
Ne yalan söylüyorsun diyebilirim sana
Ne de iddia edebilirim yanlış olduğunu söylediklerinin
Biliyorsun
Ve bu yüzden de
Daha baştan mahkumum ya kaybetmeye
Bilmez misin bunu ki,
Bilirsin ve bildiğin için söylersin zaten
Tercümesi söylediklerinin
Sen zaten kaybedenlerdensin
Acı duyarsın hep yüreğinde
Sızdır hep sana miras kalan kalacak olan
Ben de acı vereceğim sana
Beni hep bıraktığım sızıyla hatırla

Yanağında yakamoz yaratan gamze
Göz dibindeki deniz feneri misali göz kırpan ben
Sesindeki bezginlik, bıkkınlık
Beyninde oluşmuş intihar takıntısıyla
Bahtiyar eden beni 'ruhum senindir' deyişinle
Kırık hıçkırığınla aynı zamanda
Hatırlayacağım seni inan
Ve de geberinceye dek yaşayacağım o ince sızıyla

Sen git git git ki,
Haykırabileyim tüm gücümle
Ve de sessizce
Varsın, yalnızlık olsun ardakalan

İbrahim Balcı

Yalnız Yaşayan Kadın

Şaha kalmış kösnük aygırlar doldurur
Bir türlü hatırlayamadığın rüyalarını
İrkilir irkilir irkilirsin
Kadınlığına atıfta bulunan her bir sözcükte
Gözkapakların perde olur hemencecik
Saklar kadınlığını ve kadınsı duygularını
Eline kazara dokunan bir erkek eli
Esende hissettiğin bir nefes
Yakar yakar yakar tenini
Üflenen ağız dolusu sigara dumanı
İrkilir irkilir irkilirsin
Kapanır hemencecik gözkapakların
Taşımadığı rimelin ağırlığıyla
Titreyen dudakların
Yansımasıdır içindeki fırtınaların
Yalnızlığıyla muzdarip kadın
Bilirim doyurulmamış arzularını
Hissederim
Duyarım sırtımda
Taşadığın hüznün ağırlığını

Hüznün hüznüm olur da
Yağar durmadan
Duramam o ahmak ıslatanın
Altında

İbrahim Balcı

Yalnızlığımla

Evet bir hergeleyim ben,her daim bedbaht
Her daim serkeş,her daim bedbin
İkisi arasında ince mi ince bir hat
Yüreğimle beynim her daim inat
Bir fırtına kuşu var içimde
Kateder gönlümde binlerce kat

Sınırlardayım her daim,her zaman serhat
Destan yazar bir yanım
Bir yanım ağıt
Horozluk var kanımda
Bir yanım turna

Yaşıyorum bir taşra kasabasının
Binbir yüzlü değer yargılarıyla
Kuşatılmış kuşatılmış kuşatılmışım
Yalnızlığımla

İbrahim Balcı

Yalnızlık

Daha dün değil miydi

Haykırdığın
Dünyanın tüm döllerini istiyorum içimde deyip
Yoksa bugün mü

Ah Magdalena
Umarsın ki tek eşlilik
Ancak benim taşıyacağım bir boyunduruk
Genlerimize hükmedebilsek bile
Boyunduruk kalsın sana
Yalnızlıksa bana

İbrahim Balcı

Yörük Hatçe

Yörük Hatçe dediğim bayırdan inme
Gelin olarak gelmiş bir muhacire
Muhacir de muhacir, var yok bir cüce
Diyar diyar dolaşır hayal peşinde

Genç kadındır Hatçe elma yanaklı
Tam bir dişidir, kiraz dudaklı
Aradığını bulamaz bomboş yataklı
Kösnük aygırlarla doludur rüyaları

Halisoğlu Halil'di adamın sanı
Sırım gibi heybetli, erkek güzeli
Çakmak çakar gözleri, ram eder sizi
Nice hülyalara gark eder sizi

Hatçe'nin bayırından alırmış sığır sürüsünü
Çarıklıymış ayağı yürütürken sürüyü
Yıkınca kara duman çıkaran vapura yükünü
İstanbul tüccarından alırmış peşinen sarı lirayı

Dedem varlıklı insan, buğdayla dolu depoların
Hem işten arttırmış hem de dışından çocuklarının
Az mı şahit oldum, yemine ortak tavukların
Sığircıklar yüzünden falakaya konulduğunu küçük teyzemin

Depo dolu olunca daha bir batır göze
Azar azar eksildiği buğday yığınının
Dedem pusuya yatar bir gece
Kararlıdır haddini bildirmeye buna cüret edene

Çok geçmez üzerinden sökün eder Yörük Hatçe
Dedemin heybetini görünce de
Koyverip şalvarını çeker üstüne
Haykırır sevdasını, alırken muradını

Halilim der Halilim benim efendim
Aldığın sığır olmak istedim köyümden benim
Varmayınca farkıma, vardım komşun olan'a
Bunca yıl da bekledim, hiç mi farketmedin

Sana nasıl açılısam bir türlü bilemedim
Plan kurdum sonradan aklıma girdim
Senin en kıymetlin malındır dedim
Malın olmak için malın çalmaya geldim

Yörük Hatçe kadınıdır dedemin o günden beri
Annannem'in duyduğu ezan sesleri
Sabah ezanından sonra da hiç kesilmedi
Sarıldı sabıra bulmak için cennetini

Çoktan toprak oldular, dedem, annannem ve Yörük Hatçe
Gayri resmi kuzenlerimi görürüm de

Merak ederim bilirler mi geldikleri sulbü
Ama neden duyduğum merhametle karışık bu tiksinti
Bilen var mı

İbrahim Balcı

Zaman

Bak nasıl seyirtmekte peşinden
Çürüyen zaman
Benzetmek için kendine
Senin bedenini de

Bir çürümedir zaman
Bir yokoluş
Uzanan hiçliğe

Çare benim
Çare sensin
Çare biz
Ama bu halimizle
Kırılmış kabuğundan
Dışarıya göz bile atamayan
Sefil birer salyangozuz ikimiz

Zaman sensin
Zaman benim
Zaman biz
Sahip olduğumuz bu göksel kudretle
Yaratabiliriz tekrardan
Kendimizi
Başka bedenlerde
Başka kimliklerde
Sonsuza dek kalarak yaşamda
Var mı ki zaten
Başka bir çaremiz

İbrahim Balcı